

pozůstává ještě další zástava. Bezdůvodnému dovolacímu rekursu nebylo tudíž ani v tomto bodě vyhověti.

Čís. 5844.

Do usnesení poručenského (opatrovnického) soudu, jímž byl odepřen souhlas k uzavření smlouvy o majetku poručencově (opatrovancově), není oprávněn stěžovat si ten, s nímž měla být smlouva uzavřena.

(Rozh. ze dne 11. března 1926, R II 63/26.)

Pachtovní smlouvu, již ujednal poručník dětí s Milošem K-em, poručenský soud neschválil. Rekursní soud odmítl rekurs Miloše K-a. Důvody: V tomto případě jde o věc, kterou soud posuzoval při vydání napadeného usnesení výhradně se stanoviska zájmů nezletilých dětí. Stěžovatel není však povolán, by jménem nezletilých vystupoval. Zájmy třetí osoby, jakou jest stěžovatel, nepřicházejí v úvahu, takže stěžovatel není vůbec oprávněn ku stížnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl (dovolacímu) rekursu do odmítacího usnesení.

Důvody:

Stěžovatel tvrdí, že je proto oprávněn ku stížnosti do usnesení prvního soudu, kterou rekursní soud odmítl jako nepřipustnou, protože je usnesením tím, jímž odepřeno bylo soudní schválení pachtovní smlouvy, kterou ujednal s poručníkem nezletilých dětí, postížen, že je tedy stranou neb alespoň účastníkem řízení, což také vyplývá z odůvodnění řečeného usnesení, podle kterého schválení pachtovní smlouvy odepřeno bylo prvním soudem proto, poněvadž nedává dostatečné záruky dětem, že stěžovatel bude plnit smlouvu. Jeho vývodům nelze přisvědčiti. Bylo-li odepřeno soudní schválení právního jednání, týkajícího se majetkových objektů nezletilcových nebo opatrovancových, jest jedině zákonný zástupce chráněncův oprávněn ku stížnosti, za účastníka řízení, za stranu, nemůže však být považován spolusmluvník, neboť řízení za účelem vytvoření soudního schválení je vnitřním řízením poručenským, na které spoluvlastník nemá nijakého vlivu (§§ 187 a násl. nesp. říz.). Poněvadž jde o věc vnitřního řízení poručenského, při němž je tato posuzována výhradně s hlediska prospěšnosti pro chráněnce, je samozřejmé, že proti odepření soudního schválení může se jako osoba podle §u 9 nesp. říz. oprávněná bránit jenom ten, kdo je po zákonu oprávněn chránit nezletilcovy nebo opatrovancovy zájmy, tedy nikoli, jako je tomu v tomto případě, spolusmluvník, k jehož zájmům přihlížeti poručenský soud nemůže a nesmí, poněvadž jsou chráněncovým zájmům protichůdné. Ovšem stěžovatel právem poukazuje k tomu, že v nesporném řízení jest okruh osob oprávněných si stěžovati do opatření soudu podle §u 9 nesp. říz. značně rozsáhlým, že ku stížnosti podle doslovu zákona je

oprávněn každý, kdo se považuje za postižena opatřením prvního soudu, že tedy stěžovatel ani by se nemusil zúčastnit řízení první stolice, že postačí, že je napadeným usnesením postižena oblast jeho právních zájmů. Tomu však, jak už bylo vyloženo, není zde tak, neboť stěžovatel tím, že navrhl ať sám ať chráněncovo poručenstvo soudní schválení zamýšlené smlouvy pachtovní, ještě nenabyl vůči poručenci nijakých práv, naopak převzal tím jedině závaznost podle §u 865 obč. zák., že od návrhu do soudního vyřízení neustoupí a nabyl tím jediného práva, totiž žádati, by byla určena přiměřená lhůta ku prohlášení, což však není právem, jež by podle §u 9 nesp. říz. přicházelo v úvahu.

Čís. 5845.

Prozatímní výživné lze povolit i opuštěné manželce do pravoplatného rozhodnutí sporu o její žalobě o přijetí do společné domácnosti, třeba tu nebylo sporu o rozvod nebo rozluky.

Má-li v řízení o prozatímním opatření dovolací rekurs ve věci úspěch, může dovolací soud přezkoumat i měnit také výrok rekursního soudu o útratách a jest návrh ohrožené strany, zvítězivší ve druhé stolici, na přisouzení útrat rekursních zamítnouti.

(Rozh. ze dne 16. března 1926, R I 1012/25.)

Manžel, inženýr, odstěhoval se od manželky a platil jí na výživném dobrovolně měsíčně 900 Kč a na byt 2.120 Kč ročně. Manželka žalovala manžela o přijetí do společné domácnosti a navrhla, by až do pravoplatného rozhodnutí rozepře bylo manželovi uloženo, by jí platil výživné 1.200 Kč měsíčně. Soud první stolice návrh zamítl, rekursní soud vyhověl rekursu manželčinu a uložil manželovi, by platil manželce 1.200 Kč měsíčně a nahradil rekurentce útraty rekursního řízení.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu manželovu potud, že mu uložil platit manželce pouze 900 Kč měsíčně, zamítl návrh manželky na přisouzení útrat rekursního řízení a přisoudil manželovi útraty dovolacího rekursu.

Důvody:

Dovolacím rekursem napadá stěžovatel usnesení rekursního soudu, kterým bylo změněno zamítající rozhodnutí prvního soudu na přisouzení zatímního výživného jednak proto, že dle jeho názoru není stanovení prozatímní výživy přípustno proto, že nejde o žalobu o rozvod, rozluky neb o výživné, dále pak proto, že výživné ustanoveno bylo nepřiměřené jeho poměrům a konečně proto, že byly přisouzeny navrhovatelce útraty rekursu. Navrhuje pak obnovení zamítajícího usnesení prvního soudu. Nelze přisvědčiti názoru stěžovatelovu, že určení prozatímního výživného bylo nepřípustno proto, že nejde o spor rozvodový, rozlukový neb o spor o výživné. Dle doslovu §§ 108 a 117 obč. zák. má se povolit prozatímní výživné, žádáno-li o rozvod nebo o rozluky, a občanský zákon-